

obejmują dodatki do wynagrodzenia, przyznane na podstawie przepisów uchwały nr 17 Rady Ministrów z dnia 1 lutego 1988 r. w sprawie dodatków z tytułu wzrostu cen (Monitor Polski Nr 3, poz. 20).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1988 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 września 1988 r. (poz. 236)

TABELA GRUP WYNAGRODZENIA ZASADNICZEGO I STAWEK DODATKU FUNKCYJNEGO

Grupa wynagrodzenia zasadniczego	Miesięczna kwota w złotych	Stawka dodatku funkcyjnego	Miesięczna kwota w zł
1	16.000—19.000	1	4.000
2	17.000—21.000	2	6.000
3	18.000—23.000	3	8.000
4	20.000—25.000	4	10.000
5	22.000—27.000	5	12.000
6	24.000—29.000	6	14.000
7	26.000—31.000	7	17.000
8	28.000—33.000	8	20.000
9	30.000—35.000	9	23.000
10	32.000—37.000	10	25.000
11	34.000—39.000		
12	36.000—42.000		
13	38.000—45.000		
14	40.000—48.000		
15	42.000—51.000		
16	44.000—54.000		
17	46.000—57.000		
18	48.000—60.000		
19	50.000—63.000		
20	52.000—66.000		
21	55.000—70.000		

237

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 1 września 1988 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie nauki zawodu i przyuczenia do wykonywania określonych prac przez młodocianych w rzemieślniczych zakładach pracy.

Na podstawie art. 206 § 3 pkt 1 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23, z 1982 r. Nr 31, poz. 214, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 35, poz. 162, z 1986 r. Nr 42, poz. 201, z 1987 r. Nr 21, poz. 124 i z 1988 r. Nr 20, poz. 134) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 30 grudnia 1974 r. w sprawie nauki zawodu i przyuczenia do wykonywania określonych prac przez młodocianych w rzemieślniczych zakładach pracy (Dz. U. Nr 51, poz. 335 i z 1982 r. Nr 17, poz. 130) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 2 skreśla się ust. 2—4;
- 2) w § 3:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Osoby wymienione w ust. 1 mogą prowadzić przygotowanie zawodowe, jeżeli spełniają wymagania zawodowe i pedagogiczne, określone przez Ministra Edukacji Narodowej.”

b) skreśla się ust. 4.

c) dotychczasowy ust. 5 oznacza się jako ust. 4;

3) w § 4 w ust. 3:

a) wyrazy „Organ administracji państwowej stopnia powiatowego może:” zastępuje się wyrazami „Terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw handlu i usług stopnia podstawowego w porozumieniu z cechem rzemiosł, z zachowaniem limitów zatrudnienia młodocianych w celu przygotowania zawodowego, może:”

- b) w pkt 1 skreśla się wyrazy „lecz nie więcej niż ośmiu osób”;
- 4) w § 6 w ust. 2 wyrazy „Minister Oświaty i Wychowania” zastępuje się wyrazami „Minister Edukacji Narodowej”;
- 5) w § 7:
- a) w ust. 1 wyrazy „z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych” zastępuje się wyrazami „z Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej”;
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
 „2. Umowa powinna określać:
 1) rodzaj zawodu lub specjalności oraz czas trwania nauki zawodu, wynikający z klasyfikacji zawodów i specjalności szkolnictwa zawodowego, lub zakres oraz czas trwania przyuczenia,
 2) sposób wypełniania obowiązku doksztalcania się młodocianego,
 3) wysokość wynagrodzenia,
 4) zasadnicze prawa i obowiązki młodocianego oraz rzemieślniczego zakładu pracy, w szczególności określone w § 5 i 6 ust. 1.”;
- 6) § 8 otrzymuje brzmienie:
 „§ 8. Umowa zawierana jest w obecności przedstawiciela cechu, w terminach przyjęć kandydatów do szkół ponadpodstawowych.”;
- 7) § 12 otrzymuje brzmienie:
 „§ 12. Zawody i specjalności, w których może odbywać się nauka zawodu, oraz czas nauki określa klasyfikacja zawodów i specjalności szkolnictwa zawodowego.”;
- 8) w § 14 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 „1. Nauka zawodu w rzemieślniczym zakładzie pracy jest prowadzona według programów praktycznej nauki zawodu, ustalonych przez organ wiodący, określony dla danego zawodu i specjalności w odrębnych przepisach.”;
- 9) w § 17:
- a) dodaje się nowy ust. 1 w brzmieniu:
 „1. Przyuczenie do wykonywania określonej pracy ma zapewnić przygotowanie młodocianego do pracy w charakterze robotnika przyuczonego i może być prowadzone wyłącznie do prac określonych w załączniku do rozporządzenia,
- jeżeli są zachowane wymagania określone w § 18.”;
- b) dotychczasowe ust. 1 i 2 otrzymują oznaczenie ust. 2 i 3;
- 10) w § 18:
- a) w pkt 3 wyrazy „organ administracji państwowej stopnia powiatowego” zastępuje się wyrazami „terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw oświaty i wychowania stopnia podstawowego”;
- b) w pkt 4 wyrazy „z organu administracji państwowej stopnia powiatowego” zastępuje się wyrazami „z terenowego organu administracji państwowej wykonującego pośrednictwo pracy”;
- 11) w § 21:
- a) w ust. 1 skreśla się wyraz „zasadniczego”;
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
 „2. Ustala się następujący stosunek procentowy, o którym mowa w ust. 1:
 1) w pierwszym roku nauki — nie niższe niż 30%,
 2) w drugim roku nauki — nie niższe niż 40%,
 3) w trzecim roku nauki — nie niższe niż 60%.”;
- c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
 „3. Młodocianym, z którymi w umowie o pracę w celu nauki zawodu zawartej przed dniem 1 września 1988 r. ustalono okres nauki dłuższy niż 3 lata, przysługuje w okresie od ukończenia 3 roku nauki do jej zakończenia wynagrodzenie nie niższe niż 70% wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1.”;
- 12) w § 22 wyrazy „nie niższe od 30% najniższego wynagrodzenia zasadniczego” zastępuje się wyrazami „nie niższe od 40% najniższego wynagrodzenia”.
- § 2. Do umów o pracę w celu przygotowania zawodowego, zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, mają zastosowanie dotychczasowe przepisy, z tym że młodocianym przysługuje wynagrodzenie ustalone zgodnie z § 1 pkt 11 lit. b) i c) oraz pkt 12.
- § 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1988 r.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: *I. Sekuła*

238

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU, ŻEGLUGI I ŁĄCZNOŚCI

z dnia 16 sierpnia 1988 r.

w sprawie określenia wykroczeń, za które funkcjonariusze niektórych organów podlegających nadzorowi Ministra Transportu, Żeglugi i Łączności upoważnieni są do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego.

Na podstawie art. 67 § 2 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. — Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. Nr 12, poz. 116, z 1972 r. Nr 49, poz. 312, z 1975 r.

Nr 16, poz. 91 i Nr 45, poz. 234, z 1982 r. Nr 16, poz. 125 i Nr 45, poz. 291, z 1983 r. Nr 6, poz. 35 i Nr 44, poz. 203, z 1985 r. Nr 23, poz. 100, z 1986 r. Nr 39, poz. 193 i z